

Warszawa, 17 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 61 j 3107

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25183.

Kl. 30 g, 6/01.

Karl Wilhelm Schmidt
(Norymberga, Niemcy).

Kapsułka do wprowadzania środka leczniczego do jam ciała.

Zgłoszono 30 listopada 1935 r.

Udzielono 7 lipca 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy kapsułki do wprowadzania środka leczniczego do jam ciała, w których nie zachodzi trawienie, zwłaszcza do pochwy. Kapsułka pod działaniem ciepła naturalnego ciała i wilgoci winna się rozpuścić umożliwiając w ten sposób zetknięcie się środka leczniczego z tkankami jamy ciała.

Znane są tego rodzaju kapsułki z żelatyny, które jednak wykazują tę niedogodność, iż rozpuszczają się w jamie ciała nie dość szybko i nie całkowicie.

Kapsułka według wynalazku jest wytwarzana z materiału, który pod działaniem ciepła i wilgoci jamy ciała rozpuszcza się łatwo i całkowicie, np. z mocznika, soli łatwo rozpuszczalnych w wodzie lub preparatów cukrowych. Kapsułki według wynalazku nadają się zwłaszcza do

stosowania w tych przypadkach, w których wymagany jest skutek działania środka leczniczego już po upływie bardzo krótkiego czasu po jego wprowadzeniu do jamy ciała i gdy usuwanie pozostałości musi być uniknięte.

Według wynalazku kapsułkę wytwarza się najkorzystniej z mocznika z nieznacznym dodatkiem spoiwa. Jako spoiwa dodaje się agar-agaru w ilości 3 — 4% w stosunku do suchej substancji kapsułki. Przed wprowadzeniem do jamy ciała kapsułka z mocznika stanowi twarde, trwałe ciało wydrążone, które można przechowywać przez czas dowolnie długi.

Przy wytwarzaniu kapsułek z soli łatwo rozpuszczalnych w wodzie, np. soli kuchennej, lub z preparatu cukrowego do materiału kapsułki dodaje się w ilości nie-

znacznej spoiwa, np. tragantu, mączki skrobiowej lub mydła.

Kapsułkę otwartą z jednego końca napełnia się środkiem leczniczym, najkorzystniej w postaci proszku, i zamyka pokrywką, wytwarzaną z tego samego materiału.

Zastrzeżenie patentowe.

Kapsułka do wprowadzania środka leczniczego do jam ciała, znamienna tym,

że jest wytworzona z materiału rozpuszczającego się łatwo pod działaniem ciepła i wilgoci jamy ciała, np. mocznika, soli łatwo rozpuszczalnych lub preparatów cukrowych, z nieznacznym dodatkiem spoiwa, np. agar-agaru, tragantu lub mączki skrobiowej.

Karl Wilhelm Schmidt.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.